

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125327860
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125327860.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyou JUDr. Alenou Káeerikovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IEO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sueany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IEO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOOPERATIVA pois?ovoa, a.s. Vienna Insurance Group, IEO: 00 585 441, so sídlom Štefanovieova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., IEO: 56 711 832, so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 553,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 553,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 % ročne zo sumy 553,50 Eur od 01.05.2025 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 03.06.2025, postúpenou pre odpor žalovaného Okresnému súdu Martin dňa 04.07.2025 sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 553,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 % ročne zo sumy 553,50 Eur od 01.05.2025 do zaplatenia.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 9853478373 došlo ku škode na vozidle poškodenej. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bola poškodená nútená užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenej faktúru, ktorú si táto uplatnila na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný poškodenej oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodená ešte predtým uzatvorila so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámila žalovanému. Žalobca žalobou uplatnený nárok na náhradu škody oprel o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon č. 381/2001 Z.z.“) a o ustanovenie § 424 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Na základe žalobcom predložených listinných dôkazov rozhodol Okresný súd Banská Bystrica vo veci platobným rozkazom sp. zn. 15Up/796/2025 zo dňa 12.06.2025 tak, že návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, v dôsledku čoho sa vydaný platobný rozkaz zrušil. V odpore žalovaný poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o upomínacom konaní, v zmysle ktorého sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia CSP s výnimkou § 129 ak Zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. Žalovaný mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované v ustanovení § 132 CSP. Podľa slov žalovaného je žalobca povinný naplniť formálne požiadavky na podanie žaloby, pričom z vyhotovenia predloženej žaloby sa nedá vyvodiť základná náležitosť podania, a to náležitosť, ktorej veci sa týka, nakoľko všetko čo k tejto veci žalobca súdu a žalovanému poskytol sú všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá vyvodiť o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniel, kedy sa žalobca dozvedel o jej vzniku, ak sa o ňom dozvedel, aké následky mala táto udalosť na motorové vozidlo, ako sú tieto následky pozorovateľné, prečo predmetná udalosť zakladá nárok žalobcu na plnenie, ktoré žaluje atď. Žalobca teda podľa slov žalovaného nepredložil formálne úplnú žalobu, pričom len taká žaloba je spôsobilá vyvolať vecné prejednanie vecí. V tejto súvislosti tiež poukázal na zásadu koncentrácie konania s tým, že namietal nedostatky procesného útoku žalobcu, keďže žalobca ich mohol predložiť včas. Vedome porušil svoju povinnosť, a preto súd by mal podľa jeho slov žalobu žalobcu s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania zamietnuť. V ďalšom žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Zo žalobcom uvedeného skutkového stavu totiž vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodená predstavovala subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bola práve poškodená. S poukazom na uvedené a znenie ustanovenia § 524 OZ potom podľa slov žalovaného vyplýva, že nakoľko poškodená predstavovala dlžníka žalobcu, nemohla so žalobcom platne uzavrieť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z poškodenej na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradila, a teda mu nikdy pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodenej, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. To znamená, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. Vo vzťahu a k výške odôvodnenosti poskytnutého poistného plnenia na základe oznámenia žalovaný odkázal na skutočnosti uvádzané v predmetnom oznámení, v zmysle ktorého bola priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla v rozsahu 30 dní, v ktorej dobe je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Prenájom náhradného vozidla v období od 22.01.2025 do 31.01.2025 nebol žalovaným priznaný pre nečinnosť servisu na výkone doobhliadky vozidla. Z uvedeného oznámenia sa teda žalobca podľa slov žalovaného dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu žalovaný poskytol poistné plnenie, pričom v žalobe neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy. Zároveň žalovaný poukázal na to, že žalobca nepredložil faktúru za opravu vozidla a rovnako ani časový harmonogram opravy, z ktorého by vyplývala účelnosť jej dĺžky, na čo kauzálna nadväzuje aj účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla.

5. V rámci repliky v úvode žalobca bližšie špecifikoval skutočnosti uvádzané v žalobe t.j. opísal okolnosti ako došlo k vzniku škody. V tejto súvislosti tiež uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto žalobca odkázal. K námietke žalovaného ohľadom toho, že žalobca si nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 132 ods. 1 CSP žalobca uviedol, že žalobu podával prostredníctvom upomínacieho konania, pričom návrh na vydanie platobného rozkazu je oprávnený podať ten, koho nárok na zaplatenie určitej peňažnej sumy v eurách voči žalovanému možno odôvodnene predpokladať t.j. ak jeho nárok vyplýva z uvedených skutočností a z listín pripojených k návrhu. Ak súd žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí na preukázanie dôvodnosti pripojiť faktúru alebo inú výzvu obdobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu podľa slov žalobcu nepochybne vyplýva, že žalobca si v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, ktorý nárok bol na žalobcu postúpený poškodenou na základe Zmluvy

o postúpení pohľadávky. K návrhu boli pripojené všetky relevantné listinné dôkazy, podrobnejší opis skutkových okolností žalobca predložil vo svojom vyjadrení k odporu tak, ako aj vo všetkých ostatných konaniach. V tejto súvislosti zároveň žalobca dodal, že ak by nebolo možné nárok žalobcu dôvodne predpokladať, upomínací súd by platobný rozkaz nevydal. Žalobca tiež odkázal na komentár CSP, v ktorom autori uvádzajú, že ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Podľa slov žalobcu z opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok v návrhu na vydanie platobného rozkazu je jednoznačne možné vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Z uvedeného opisu je zrejmé, že došlo ku škode na vozidle poškodenej, ktorá bola spôsobená poisťovcom žalovaného, v dôsledku čoho si poškodená u žalobcu zapožičala na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo. Žalobca vystavil za nájom náhradného vozidla faktúru, následne došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené je nutné podľa presvedčenia žalobcu konštatovať, že sa nejedná o vadu žaloby, nakoľko na základe opisu týchto skutočností je možné bez pochyb vymedziť predmet konania.

K námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobca uviedol, že to, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanej spore. Vzhľadom na existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodenej na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poisťovým plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovateľovi bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Je bez právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodenou z titulu prenájmu náhradného motorového vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenej na úhradu nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu a netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo Zákona č. 381/2001 Z.z. Spôsob, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi a tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve a len v dôsledku poisťovej udalosti závisia na vôli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanej riadne oznámil. Tu žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/28/2019 a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/7/2021. Podľa slov žalobcu uvedené postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdom neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. Tvrdenia žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky má žalobca za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie nároku na náhradu škody. V danom smere tak podľa slov žalobcu došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle Zmluvy postúpený. Predmetom Zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi.

Ku kráteniu poisťového plnenia zdôvodnenému v Oznámení o poisťovnom plnení žalobcu uviedol, že poškodená má nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky trvania faktického obmedzenia v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom faktické obmedzenie je ukončené až keď poškodená disponuje svojim vlastným motorovým vozidlom resp. po tom, čo jej je doručené oznámenie o totálnej škode s vyčíslením. Listinou zo dňa 18.02.2025 žalovaný oznámil poškodenej, že dňa 18.02.2025 ukončil likvidáciu poisťovej udalosti a škodu na vozidle posúdil ako neekonomickú opravu. Žalobca preto zastáva názor, že bez ohľadu na skutočnosť, že poškodená odovzdala náhradné vozidlo už dňa 31.01.2025, nárok na zapožičanie náhradného vozidla mala minimálne do dňa, kedy jej bolo doručené oznámenie o totálnej škode s vyčíslením, čo uvedené podporuje aj nález ÚS SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 v zmysle ktorého: „poškodený, ktorému na motorovom vozidle vznikla čiastočná škoda a poškodený, ktorému vznikla škoda totálna sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, keďže obaja nemôžu z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie im ponúka nájom náhradného vozidla. Legitímna je preto otázka, prečo má byť poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže ďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej

udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) Zákona o PZP resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náhrady.“

V prejednávanej príhode žalovaný oznámil poškodeniu ukončenie likvidácie škodovej udalosti a výšku poistného plnenia až následne po dátume dňa 18.02.2025, kedy zaslal poškodeniu oznámenie o poistnom plnení. Vychádzajúc z citovaného nálezu mala preto poškodená nárok na zapožičanie náhradného motorového vozidla minimálne do dátumu, kedy jej bolo uvedené oznámenie o totálnej škode s vyčíslením doručené. Iné závery by boli podľa slov žalobcu v rozpore s predmetným nálezom. Ďalej žalobca uviedol, že ak žalovaný v odpore uvádza, že servis mal byť nečinný v období od 22.01.2025 do 31.01.2025 na výkone doobhliadky vozidla, tak táto ním tvrdená skutočnosť z ničoho nevyplýva ani nie je podložená žiadnymi dôkazmi, jedná sa len o nepreukázané tvrdenie žalovaného. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodeniu, aby hľadala čo najrýchlejšiu opravovňu resp. aby robila preukázateľný výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovela poisťovní škodcu. Vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného motorového vozidla sú vynakladané účelne a nutne do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle. Účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla okrem samotného faktu, že poškodená nemohla používať svoje vlastné motorové vozidlo poškodené pri poistnej udalosti bola podľa slov žalobcu preukázaná vyhlásením poškodeniu ako nájomcu v Zmluve o nájme. Poškodená sa počas celej doby prenájmu nachádzala v rovnakom postavení, a to v takom, že bola fakticky obmedzená v užívaní svojho vlastníctva t.j. motorového vozidla. Na zabezpečenie svojho sociálneho komfortu si túto situáciu rovnocenne vyriešila nájmom náhradného vozidla. Nepriaznivý stav, do ktorého sa dostala poškodená, ktorý stav zaviniel poistenec žalovaného, nemožno ešte umocňovať u poškodeniu jej neprimeraným zaťažovaním v tom, aby si v sieti opravovní zisťovala a hľadala opravu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy prípadne aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťovala aj alternatívy iného charakteru napr. využitie hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by totiž bola poškodená neprimerane a nedôvodne zaťažovaná, keďže už stav poškodenia jej motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom.

6. Žalovaný svoje právo podať dupliku už nevyužil.

7. Súd konal a rozhodol na pojednávaní dňa 16.10.2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil. Súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkých svojich vyjadrení realizovaných v rámci konania. Mal za to, že nárok žalobcu je plne odôvodnený a preukázaný a žiadal návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z doposiaľ uvedených skutkových tvrdení strán sporu bolo preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, a to dopravnej nehody zo dňa 21.12.2024 zapríčinennej klientom žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeniu, čo medzi stranami sporu nie je sporné. V dôsledku uvedeného bola poškodená nútená používať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičala od žalobcu, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 23.12.2024. Po ukončení nájmu žalobca poškodeniu vystavil dve faktúry – dňa 21.12.2024 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 9 dní vo výške 540,- EUR vrátane 20 % DPH a následne dňa 31.01.2025 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 31 dní vo výške 1.715,85 EUR vrátane 23 % DPH. Žalovaný dňa 15.04.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 1.702,35 EUR t.j. za 30 dní prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu.

11. Poškodená dňa 31.01.2025 uzavrela so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 21.12.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré poskytol poškodeniu žalobca. V zmysle bodu 5 tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeniu. Keďže

žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodenej v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov, vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 553,50 EUR, ktorá suma zodpovedá 10 dňom prenájmu v zmysle faktúry.

12. Z prehlásenia poškodenej obsiahnutej v Zmluve o prenájme (č.l. 7 súdneho spisu) vyplynulo, že náhradné vozidlo si poškodená prenajala za účelom (dochádzania do zamestnania, vozenie dieťaťa, lekár, nákupy, súkromné účely v okrese MT a ZA kraj).

13. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť uloženú v ustanovení § 132 ods. 1 CSP, a síce, že v žalobe neuviedol pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, súd uvádza, že konanie podľa Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov je v zmysle § 1 ods. 2 citovaného zákona alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 prvá veta citovaného zákona uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Súd je toho názoru, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu podaný na upomínacom súde spĺňal zákonné kritériá podľa § 4 Zákona č. 307/2016 Z.z. Rovnakého názoru bol aj Okresný súd Banská Bystrica, keď nárok uplatnený žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu na základe listín predložených žalobcom odôvodnene predpokladal a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Ak ďalej žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, tak uvedené tvrdenia možno považovať za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému v upomínacom konaní spolu so žalobou resp. návrhom na vydanie platobného rozkazu riadne doručené. Navyše je zrejmé, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli žalovanému doručené aj predtým, keďže tvorili podklad pri rozhodovaní žalovaného o ukončení šetrenia poisťnej udalosti, a práve na ich podklade poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné poisťné plnenie. Tiež možno konštatovať, že žalobca po podanom odpore v replike skutkové okolnosti bližšie rozviedol.

14. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, právne nástupníctvo žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke bolo preukázané, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. V zmysle tejto Zmluvy postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 2.255,85 EUR, ktorú mal voči žalovanému z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. za náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 21.12.2024 na vozidle poškodenej. V bode 4 predmetnej Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie predstavuje sumu 2.255,85 EUR, ktorá zodpovedá sume vyúčtovanej za nájom náhradného vozidla vo faktúre č. 250048 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi – poškodenej ako nájomcovi náhradného vozidla. Dlhé nájomné ako záväzok poškodenej – nájomcu voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodenej voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok podľa Dohody o započítaní. Zmluvné strany sa v bode 5 Zmluvy dohodli, že sa ich vzájomné nároky podpisom uvedenej Zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 Zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodenej vznikla majetková ujma okamihom započítania dohodou týchto vzájomných pohľadávok. V prípade započítania na základe Dohody dovoľuje zákon, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právnym úkonom. Započítaním potom zanikol záväzok poškodenej a okamihom zániku tohto záväzku poškodenej vznikla reálne skutočná škoda. Poškodená bola veriteľom žalovaného, pretože mala pohľadávku voči žalovanému z titulu jej nároku na náhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpila žalobcovi, teda bola postúpená existentná pohľadávka poškodenej pri dopravnej nehode na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky neodporovala ustanoveniu § 524 a nasl. OZ a nemožno ju teda vyhodnotiť ako neplatný právny úkon.

15. Súd ďalej poukazuje na Zmluvu, kde zmluvné strany uvádzajú (č.l. 11 rub súdneho spisu), že sa dohodli, že postúpenie pohľadávky v bode 1 je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 2.255,85 EUR, ktorá zodpovedá faktúre č. 250048 vystavenej SetCar ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. A. B. C., EČV: D. XXXXX, pričom uvádzaná suma odplaty 2.255,85 EUR nepredstavuje len sumu z tam uvádzanej faktúry č. 250048 (keďže táto bola vystavená „len“ na sumu 1.715,85 EUR), ale aj z tam neuvádzanej faktúry č.

240768 (ktorá bola vystavená na sumu 540,- EUR). Uvedené však žalovaný nijako nerozporoval resp. nepoukazoval na to, pričom podľa názoru súdu došlo k tejto nesprávnosti tak, že žalobca len opomenul uvedenú faktúru uviesť. Dve faktúry vystavil zrejme len kvôli tej skutočnosti, že od 01.01.2025 došlo k zvýšeniu sadzby DPH z 20 % na 23 %.

16. K námietke neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky súd uvádza, že pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodenou a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená Zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpore s ustanovením § 524 OZ sú preto neopodstatnené. V danom smere je nevyhnutné poznamenať, že poškodená má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodená. V čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky je nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodenej považuje súd za ničím nepodložené a zjavne účelové. Navyiac v zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodená v rámci jedného dokumentu uhradila predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpila žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

17. Súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, podľa ktorého sa žalovaný snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nespochybenou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky.

18. Na základe uvedeného nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody tak formalisticky, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokým nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu (prenajímateľa). Neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, to, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

19. Pre úplnosť je tiež potrebné poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, čím na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodeného na náhradu škody. Tu je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Odvolací súd taktiež konštatoval, že je

nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody.

20. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

21. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

22. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

23. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

24. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

25. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

26. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

27. Podľa § 442 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

28. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

30. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

34. Podľa § 3 Zákona o upomínacom konaní (2) Na podanie návrhu je oprávnený ten, koho nárok na zaplatenie určitej peňažnej sumy v eurách voči žalovanému (ďalej len „uplatňovaný nárok“) možno odôvodnene predpokladať.

(3) Uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

35. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o upomínacom konaní ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.

36. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. vzniklo poisťovnímu z poisťovníka zodpovednosť právo, aby poisťovateľ – žalovaný nahradil za neho poškodenú, v tomto prípade žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodenej uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. žalobca ako právny nástupca poškodenej bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Podľa presvedčenia súdu, úhradu nájomného zo strany poškodenej v takomto prípade supluje samotné postúpenie. Započítanie je pritom potrebné chápať ako ekvivalent platby, išlo teda o úhradu vzájomných pohľadávok. Len pri striktnom prístupe uplatňovania práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodená uhradila žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten jej ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze vrátil. Určite sa nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodenej na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovnícom žalovaným a žalobca je oprávnený túto si uplatňovať priamo voči poisťovní t.j. žalovanému. Napokon je potrebné uviesť aj to, že sám žalovaný uznal, že žalobcovi vznikol nárok na poskytnutie plnenia z titulu používania náhradného motorového vozidla, nakoľko žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodenej poskytol čiastočné poistné plnenie.

37. Po tom, čo teda súd vyhodnotil, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu je potrebné uviesť, že v prípade zodpovednosti za škodu je škodca povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Uhradza sa tak skutočná škoda, ktorá spočíva v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. V prejednávanej príhode sa zaplatením nájomného zmenšil majetkový stav poškodenej a práve účelné a nevyhnutné nájomné predstavuje škodu, za ktorú zodpovedá žalovaný, lebo takto vynaložené náklady majú priamy súvis a sú vyvolané dopravnou nehodou. Nutnosť nájomu nebola v prejednávanej príhode

žalovaným žiadnym spôsobom rozporovaná, preto možno tvrdenie o tom, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej poisťcom žalovaného nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musela prenajať náhradné motorové vozidlo, za nesporné. Poškodená zároveň v Zmluve o prenájme náhradného vozidla vyhlásila, že nájom náhradného vozidla bol nevyhnutý z dôvodu, že nemala k dispozícii iné vozidlo. Uvedené vyhlásenie žalovaný taktiež nijako nenamietal. Účelnosť nájmu zároveň vyplýva aj z údajov o počte prejdených kilometrov v Zmluve o prenájme náhradného motorového vozidla, a to 189 868 oproti 191 823 km, z čoho možno vyvodiť taktiež potrebu poškodenej využívať náhradné motorové vozidlo počas opravy jej poškodeného vozidla.

38. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bola nevyhnutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla v období od 21.01.2025 do 31.01.2025 t.j. 11 dní. Inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V tomto kontexte je potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia nemôže svoje vozidlo užívať. Účelom náhradného motorového vozidla je aj podľa nálezu ÚS SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022 eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Možno uzavrieť, že za opodstatnenú dobu nájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto udalosť je podľa ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. S poukazom na vyššie uvedené v prejednávacom prípade možno konštatovať, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný. Poškodená totiž mala nárok užívať náhradné motorové vozidlo až do momentu, kedy jej bolo zo strany žalovaného doručené oznámenie, že sa jedná o totálnu škodu. Nakoľko poškodená vrátila náhradné motorové vozidlo už dňa 31.01.2025 t.j. ešte predtým, ako jej bolo zo strany žalovaného oznámené, že sa jedná o totálnu škodu, nie je možné konštatovať, že nájom náhradného motorového vozidla do 31.01.2025 nebol dôvodný. Ak totiž v prejednávacom prípade poškodená ukončila nájom náhradného vozidla skôr, tak to bolo len na prospech žalovaného a možno konštatovať, že poškodená konala zodpovedne, ak náhradné vozidlo vrátila skôr, ak ho už nepotrebovala, a nájom náhradného vozidla nepredlžovala.

V tejto súvislosti ešte treba poznamenať, že v Oznámení (č.l. 7 súdneho spisu) žalovaný síce poškodenej oznámil, že v prípade jej poškodenia motorového vozidla sa jedná o totálnu škodu, neoznámil jej však výšku poisťného plnenia, a teda, ak by nájom náhradného motorového vozidla pokračoval, poškodená by mala nárok na poskytnutie poisťného plnenia aj za tento pokračujúci nájom, a to až do času, kým by jej žalovaný neoznámil výšku poisťného plnenia. Pre poškodenú je totiž podstatnou nielen tá informácia, že sa jedná o totálnu škodu, ale i oznámenie o výške poisťného plnenia, nakoľko od tejto informácie sa odvíja ďalšie rozhodnutie, ako zabezpečiť svoje potreby, čo sa týka jej mobility. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že servis nebol v období od 22.01.2025 do 31.01.2025 činný, tieto svoje tvrdenia žalovaný nijako nepreukázal, pričom nie sú ani relevantné, pretože poškodená nemala možnosť dĺžku opravy resp. činnosť/nečinnosť servisu nijakým spôsobom ovplyvniť. Rovnako tak nemala už vyššie spomínanú zákonnú povinnosť hľadať čo najrýchlejšiu opravovňu.

39. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 7,40 % ročne od 01.05.2025 do zaplatenia, možno konštatovať, že žalovaný – poisťovňa bol v omeškani s plnením poisťného plnenia, nakoľko ho neposkytol v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa tak žalovaný s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktoré šetrenie ukončil podľa Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 15.04.2025 dňa 15.04.2025. Poisťovňa mala poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní a 16 dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia. Preto pokiaľ žalobca žiada úroky z omeškania z časti neposkytnutého poisťného plnenia od 01.05.2025, žiada ich podľa názoru súdu v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcoví, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie práva v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v zmysle citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 16.10.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa